

FRANTIŠEK KUBÍČEK

scénář

hudba

Františku Kubíčkovu je 89 let. Po narození žil s rodiči krátce v Petrovicích u Sedlčan. Když mu byly tři roky, tak se celá rodina přestěhovala do Prahy. Zde prožil většinu svého života.

V roce 2009 se ale spolu s manželkou rozhodli odejít do domova důchodců v Dobříši. Dnes už zde František Kubíček žije sám, jeho žena před osmi lety zemřela.

Po měšťance chtěl František Kubíček studovat na gymnáziu. Československo ale obsadila německá vojska a školy byly uzavřeny. Kamarád ho nalákal, aby se v Praze přihlásil na učňovskou grafickou školu. Tam Františka přijali a vyučil se typografem. Pak pracoval v tiskárně jako sazeč a později i jako korektor.

Se svou budoucí manželkou se František Kubíček seznámil v divadle. Když se více poznali, nepochyboval, že je pro něj ta pravá. Byla ale velmi vážně nemocná, trpěla epileptickými záchvaty.

Nemoc pak ovlivnila celý jejich společný život. Musela pravidelně užívat léky a dodržovat přísný denní režim. František měl svou paní velice rád a přizpůsobil svůj život jejímu. Nebylo to jednoduché a znamenalo to i pro něj mnohá omezení. Žili jenom pro sebe. Zůstali bezdětní.

Z pohledu dejme tomu příbuzných a nebo ze strany mé rodiny se to jako bralo jako, že teda je to náročná věc pro mě a že si to takhle třeba nepředstavovali, ale já jsem s ním byl srostlej a když jsem to jako to manželství přijal tak jsem v něm chtěl jako obstát a vydržet, je pravda, že

sem si nemohl dovolit nějaký cestování nebo všechny možný kulturní záležitosti, protože manželka nebyla schopná tolik chodit a vůbec musela dbát na denní pořádek atd. a né nějaké večerní akce moc a tak.

Manželka Františka Kubíčka měla smutné dětství. Od svých dvou let žila pouze s maminkou. Její tatínek byl redaktor. Za války se zapojil do odboje proti nacistům.

Pomohl vyzvednout v tiskárně nějaké písmena, nějaké tiskařské typy a předat to jinam, no a taky se mu to zle vymstilo, dostal se do koncentráku a za 2 roky zahynul tam.

Tudíž taky z toho vyplynulo, že ani já jsem si nemohl troufnout další politickou angažovanost atd., protože když ta rodina už takhle utrpěla za toho nacismu tak, aby ještě dejme tomu za komunismu se do něčeho namočili apod.

Setkání s Františkem Kubíčkem pro nás bylo neobyčejně zajímavé. Ohromilo nás, co všechno neváhal pro svou ženu obětovat. Žít s takto nemocným člověkem, by pro každého muselo být velmi těžké. Když ale někoho opravdu milujete, uděláte pro něj cokoliv.

hudba